

S. M. Petersen: Da Finantsloven ifjor var til 2den Behandling, tillod jeg mig i Forening med et andet Medlem her i Thinget, nemlig den ærede Rigsdagsmand for Standerborg Amts 2den Valgfreds (L. Schøler), at henlede den daværende Krigsministers Opmærksomhed paa, at der rundt omkring i Landet fandtes bortsolgte Munderingsstykker, som efter vor Mening meget godt kunde bruges. Den daværende Krigsminister troede, at vi da vare paa feilt Spor, men senere Omstændigheder synes dog at tyde paa, at vore Formodninger ikke have været saa ganske ugrundede, og naar jeg seer den Skrivelse fra den ærede Minister til Udvalget, hvori det hedder, at der ved de forskjellige Troppaefdelinger ikke findes det behørlige Antal af Munderingsstykker til Brug for Recrutterne, og at det derfor er nødvendigt, at nye Sæt anskaffes, saa kan jeg ikke komme bort fra dette Punkt, uden at henlede den ærede Krigsministers Opmærksomhed derpaa. Det er min Overbeviisning, at der omkring i Landet vil være at faae tilkjøbs og til meget billig Pris forskjellige Sager, som naturligviis maae være udgaade af de militaire Varebeholdninger, paa hvad Maade skal jeg ikke sige, og disse Sager forekom mig tildeels at være i en langt bedre Stand end de Munderingsstykker, som jeg og Mange med mig fik, da vi vare Recrutter, og hvad jeg siden ifjor med Hensyn dertil har bragt i Erfaring har kun bekræftet den Mening, jeg her har udtalt, hvorfor jeg, som sagt, skal tillade mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold.

Krigsministeren: Til hvad den ærede Taler nu har anført, skal der vistnok blive

taget Hensyn, men jeg skal dog tillade mig at bemærke, at Tiden, da den ærede Taler var Recrut, ligger nogle Aar tilbage, og da gif Recrutterne, som bekendt, i meget gamle afslagne Munderingsstykker, saa det kan gjerne være, at der nu kan sælges Munderingsfager, som ere bedre end de, den ærede Taler i sin Tid kjendte til som Recrut, uden at der derfor behøves at være begaaet nogen Mislighed; men løvrigt, som sagt, skal Opmærksomheden være henvendt paa dette Forhold, for at forebygge, hvad den ærede Taler heitjydede til.

Lindberg: Den ærede Krigsminister erklærede, at, dersom det holsteenske Contingent skulde benyttes, vilde det ogsaa komme til at bruge de Munderingsstykker, hvorom der her er Tale, uden at spørge om, hvem der skulde betale dem; men jeg mener, at, om Krigsbestyrelsen ikke vil spørge om, hvem der skal betale dem, saa maa dog den danske Rigsdags spørge, om vi virkelig skulde komme til at gjøre det, om det virkelig skulde komme saavidt, at vi skulde komme til at udbetale 60 pCt. af Omkostningerne ved Udrustningen af Tropper, som aldeles ikke vedkomme Kongeriget Danmark; thi vi ere dog ikke i det tydsk Forbund, og dermed ville vi Intet have at gjøre. Men, naar Holsteen er i det tydsk Forbund, — hvad enten det nu er en Herlighed eller Byrde, — saa synes jeg, at det deraf er en ligefrem Følge, at de fra Holsteen og Rauenborg til Forbundet afgivende Tropper rykke ud i Hertugdømmernes egne Klæder, med deres egne Vaaben, og underholdes for deres egne Penge, og ikke for vore.